

տեղն են ձգել Այս ամառ այսպիսի շատ դէպեր եղան ննդիում և մօտակայ ուրիշ զիւղերում: Մենք ցանկանում ենք, որ գիւղերից գաղթողները յետ դառնան և կապվեն իրանց հայրենիքի հետ և մշական կեանք հաստատեն, բայց այս երեսիներին ականատես լիներով՝ հակառակ եղրակացութեան ենք գալիս: Քանի որ մեր գիւղերում զիւղական տանուտէրը և նրա օգնականները բարիս բուն նշանակութեամբ տղէտ են, իրանց կոչման բարձրութեան վրա չեն կանգնած և չեն հասկանում, որ բացի հարկերը հաւաքելուց և յանցաւորներին պատժելուց պէտք է հետաքրքրին և լաւ հոգան գիւղերի մաքրութեան ու առանասարակ պառզշապանութեան համար, մեր գիւղերի թէ մտաւոր, թէ սնտեսական և թէ սուղջապահական գլուխիւնը ոչ միայն կը մնայ նորիւը, այլ նոյն իսկ հետակետէ կը վատթարանայ և վերջնականապէս կը գդբազզացնի առանց այդ էլ մտաւորապէս ու անտեսապէս սնանկացած թշուտ հասարակութիւնը:

Ստեփան Վարդանեան

Անտոնի տարի
Մազկունք (Նոր-Բայազ. գաւ.), 12 օգաստ.

Անցիալ տարվայ բերքի առանութեան պատճառով մեր գիւղացին այս տարի ցանեց իր բոլոր արտերը, յուսալով որ կը ստանայ մնցեալ տորիանից աւելի, բայց երկարատե երաշտը այրեց բոլոր ցանքսերը և խօսի բոյսը թէ ցորենի և թէ զարու բոյսը երաշափ պատճառով չէ բարձրացել և մեր գիւղացին սահպած ձեռքով պոկում է իր արտերը Գիւղացին յունկեան օրերում գնում էր զաշտ և բուսականութիւնը տեսնելով սախո էր քաշում, բայց բնութիւնը կարծեն ժամում էր մեր գիւղացու սախուի վրա և շաբաթը մի անգամ աննշան անձրեն էր տեղում ցողի նման: Հիմա մեր գիւղացին աւելի անասուների կերպ մասին է մտածում:

Հնչու այժմկանից խօսի զինը բարձրացել է, խօսի սայլը (40 խուրձ), որ մնցեալ տարի ծախում էին 4-5 ր., այժմ՝ 13-14 ր. են ասում: Հացի զինը զեռ անորոշ է: Հացի և ալափի պակասութեան պատճառով մեր գիւղացիք ծախում են իրանց անասուները շատ էժան կնով. ինչ տաւար որ արժենում էր 70-80 ր., այժմ կարելի է գնել 30-40 բուրդով:

Այս տարվայ երաշտը ազգել է մեր գիւղացու վրա, դրա համար էլ գիւղացիք մտադիր են Շնալա մէջդանք կոչված տարահովիլը թողնել խոսանոցի հաւար:

Ամսիս 10-ի գիշերին մեր գիւղի սարին զողերը ճեղի են Յովհ. Ելիզարովի վրանի ետել և, վերջնիս սաելով, գողացել են մի աման իւղ և պուղանոց, զողերը յայտնի չեն, բայց Ելիզարօվը առ այժմ զցում է զողութիւնը Եզօր Աւետիքովի և քիւրդ Ամօ Հուսովովու վրա, որոնք գնացել էին սարը իրանց քոչը բերելու:

Մի քանի օր սրանից առաջ նոյն սարում զողացել են Ռուստամ Գալստեանի եղը, որ արժէր 100 ր. Քոյզը յայտնի չէ, բայց պահանջում են եղարածներից, Գոյզութիւնը սկսվել է:

Մկ. Բարսեղեան

Անտարերե գաղուր

Ամարդզանդ, 8 օգոստոսի

Այժմ Կովկասի բոլոր քաղաքներում հայ ժողովուրդը մեծ եռանդով պատրաստվում է հայ գրերի գիւղի 1500-ամեայ և հայ տապագրութեան 400-ամեայ առաջիկայ աղ-

գային մեծ տօնը որքան կարելի է շքեղ և փառաւոր կատարելու:

Սակայն Սամարդզանդի հայ գաղութը, ընդհակառակը, բոլորովին չէ մտածում այդ մասին: Այստեղի ժողովուրդը, կարված հայ կական կենտրոններից և տարված իր առևտութեան շահերով, չէ էլ ուղղում զլուխ բարձրացնել տեսնելու հաւար թէ ինչ է կատարվում իր հետու ծննդապայցը ուրու:

Սամարդզանդի հայութիւնը այնքան անտարբեր է գէպի ազգային այդ տօնը, որ նոյն իսկ գիմում է եղել, որ խորհրդակցութեան հաւաքվեն մտածելու այդ մասին, բայց մեր զաղութիւ անդամներն իրանց աշկանների հետը զցած՝ միայն զիշերցերեկ տփնութ են չարչիւթեամբ լցնել իրանց գրպանները:

Եաւ գատապարտելի է Սամարդզանդի հայ գաղութիւ սառն վերաբերութեանը, որ չէ ուղղում զիտակցել մի տօնի նշանակութիւն, որի համար զաղամած է մեր ազգային անցեալը, ներկան և ինքնուրոյնութեան պահպանումը մինչև այսօր:

Դ. Խաչատրեան

ԶՐԻ ՊԱԿԱՍԻ ՀԻՆՆԱԼԱԽՈՉԵԽԱՆԻ ԳԱՎԻԱԲՐՈՒՄ

Հիննախիջևնեան, 3 օգոստոսի
Նախիջևնան-չայը Հ.-Նախիջևնի գաւառի, այսպէս սասծ, նեղոսն է. այդ գետի և նրա վտակների ափերի վրա շարված են բազմաթիւ հայ ու թուրք և տեղաբեզ էլ խան գիւղեր. Նախիջևնան-չայը այդ գիւղերի կերպերով մայլն է:

Զրատաստ տարիներում ոռոգվելով, ծլել ու ծաղկելով արդիւնաւէտ գիրք են գրաւում գիւղերի այդ շարանները, իսկ երաշտ տարիներում, երբ այդ գետը առատ ջուր չէ մատակարարում, նրան ըշշապատող գիւղը մի տեսակ թառամած պատկեր են ներկայացնուած:

Ներկայ թւրին նախիջևնան-չայը իր պահասծ ջրերով շրջապատած գիւղերին ձգել է մի տեսակ վհատեցուցիչ զրութեան մէջ. Հորացել է նոյն իսկ նախիջևնան քաղաքը իր պարտէզներով, պատղատու և անպատու ծաներով. ջրի սակաւութիւնից առաջ եկած կախները, ծեծ ու վիրաւորանքը, սպանութիւնը եղակի երեսոյները չեն կազմում:

Գետի վերի ընթացքում զետեղված գիւղերը, օգտվելով իրանց գիրքից, յաճախ խուռած, յափշտակում են ներքեւ մնացող գիւղերի ջրի բաժինը, օրինակ Զահուկը կըսրում է Դամբրդան գիւղի ջուրը, Ազատէր, Նորս և այլ գիւղերի ջրերը խուռած են վերաբերում գտնվողները, և այդպիսով վերելի գիւղերը, օգուած գաղելով իրանց գիրքից, մասսաբը բաւականութիւն են տալիս իրանց ջրային պէտքերին, իսկ զետի ներքենը ընթացքի երկարութեամբ տարածված գիւղերի ջրութիւնը աւելի քան անտանելի է գառնուած, մանաւանդ երաշտ տարիներում:

Թթրուկ գիւղը իր 125 տուն խան բնակչներով գետի ներքեւի վերջին ծայրում ընկած գիւղերից մէկն է կազմում: Այդ գիւղը, որ իր գոյութեան օրից դարերու այլ գիւղերի հետ համահաւասար օգտվում էր նախիջևնան-չայի ջրերից, ոսողելով իր լայնածաւալ գաշտերը, որը ներկայ թւրին վաճառում է պետական գանձարանի ու հողերի գնման համար 4076 ր. 69 կ. տարեկան մի խոշոր զումար և 982 ր. էլ գիւղի մասնաւոր ծախսեր, տիրող բարերու շնորհիւ այս տարի միանգամբ դրկվել է գետի միջին օգտվելով իրաւութեան վերաբերում համար 1500-ամեայ և հայ տապագրութեան 400-ամեայ առաջիկայ աղ-

գային մեծ տօնը որքան կարելի է շքեղ և փառաւոր կատարելու: